

ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU

Primljeno neposredno - poštom obično - preporučeno

22. 11. 2010. u primjeraka sa priloga

Primljeno poštom otvoreno s oštećenim omotom

Predano na poštu preporučeno danja 20 g.

Primljene vrijednosti (novac, takse i marke i sl.)

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU

Broj: K-DO-188/10
Zagreb, 22. studeni 2010.
JI/KVG

Popis djelatnika:

HITNO, PRITVOR!

ŽUPANIJSKOM SUDU U ZAGREBU

Z A G R E B

Temeljem čl. 42. st. 2. toč. 4. Zakona o kaznenom postupku, podižem

OPTUŽNICU

protiv:

okr. ŽELJKA GOJAK, sina Stjepana i Ruže, r. Marčec, rođenoga dana 22. ožujka 1962. u Karlovcu, s prebivalištem u Karlovcu, Braće Gojak 189, Hrvata, drž. RH, umirovljenika sa završenom SSS, oženjenog, oca troje djece, nalazi se u pritvoru temeljem rješenja istražnog suca Županijskog suda u Zagrebu od 22. listopada 2010., a koji pritvor može trajati najdulje do dana 25. studenog 2010. u 7,10 sati.

da je:

dana 5. listopada 1991. u Karlovcu, u naselju Sajevac, za vrijeme ratnog sukoba na liniji razgraničenja s okupiranim teritorijem, gdje se nalazio kao djelatnik Policijske uprave karlovačke sa zadaćom obrane grada Karlovca od napada paravojskih srpskih postrojbi i jedinica JNA, protivno čl. 3. st. 1. toč. a. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949., zajedno sa više nepoznatih pripadnika Zbora narodne garde ušao u obiteljsku kuću Marka Roknić u Ulici braće Gojak 120, te u prostoru kuhinje s više hitaca iz vatrenog oružja lišio života članove njegove obitelji Dragicu Ninković i maloljetnu Danijelu Roknić, dok su u hodniku kuće pucali u Marka Roknić i lišili ga života,

- d a k l e, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba ubijao civilno stanovništvo,

455

2

- pa da je time, počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava
- ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva - opisano i kažnjivo po čl. 120. st. 1.
Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.

STOGA PREDLAŽEM:

1) da se održi glavna rasprava pred tim sudom kao stvarno i mjesno nadležnim temeljem čl. 17. st. 1. toč. 1. a. i čl. 23. st. 1. Zakona o kaznenom postupku,

2) da se na glavnu raspravu dovedu okr. Željko Gojak, te da se u svojstvu svjedoka pozovu i ispituju Hrvoje Miličević iz Zagreba, Av. V. Holjevca 18, Marijan Protulipac iz Karlovca, Braće Gojak 77, Marijan Gojak iz Karlovca, Braće Gojak 189, Nedeljko Vudragović iz Karlovca, Braće Gojak 139, Drago Gojak iz Karlovca, Miroslava Krleže 21, Ivan Lacković iz Zagreba, Golobreška 32, Darko Šlat iz Karlovca, Nehajeva 4, Zlatko Račić iz Zagreba, Gojaška 13, Zoran Jurčević iz Zaprešića, Odvojak Magdalenske 8, Ivica Kočevlar-Korenjak iz Zagreba, Karlovačka cesta 123, Zlatko Živković sa prebivalištem u Zagrebu, Turanjska 7-c i boravištem u Bolu, Otok Brač, David cesta 14, Željko Pavletić iz Karlovca, Braće Gojak 109, Branka Roknić iz Kušiljeva, Kušiljevo bb, R. Srbija, Nenad Roknić iz Kušiljeva, Kušiljevo bb, R. Srbija, Mile Teršić, Gajine Rupe 4, Bačevac, Barajevo, Beograd, R. Srbija, Mirko Mrkalj, Cerovac bb, Desimirovac, R. Srbija, te vještak za sudsku medicinu i vještak za balistiku,

3) da se na glavnoj raspravi pročita zapisnik sa rekonstrukcije događaja (l. 97-99 spisa), nalaz i mišljenje vještaka za sudsku medicinu (l. 116-121 spisa), nalaz i mišljenje vještaka za balistiku (l. 155-181 spisa), te iz spisa Županijskog suda u Karlovcu br. KIR-215/08: rješenje Ministarstva unutarnjih poslova od 11. 8. 1992. (l. 70-71 spisa), medicinska dokumentacija na ime okr. Željka Gojak (l. 72-74), "informacija" Sekretarijata narodne obrane, Centra za obavještavanje, Općina Karlovac od 6. 10. 1991. (l. 84-87 spisa), medicinska dokumentacija Bolnice u Karlovcu za dan 5. 10. 1991. (l. 88-92 spisa), zapisnik o ispitivanju svjedokinje Ane Gojak pred istražnim sucem Županijskog suda u Zagrebu dana 1. 7. 2009. (l. 151), zapisnik o ekshumaciji od 15. 4. 2010. (l. 165 i 166 spisa), zapisnici o obdukciji posmrtnih ostataka pok. Marka Roknić, pok. Dragice Ninković i pok. Danijele Roknić (l. 177-188 spisa), nalazi i mišljenja vještaka za sudsku medicinu (l. 190-195 spisa), kao i da se izvrši uvid u fotodokumentaciju koja prileži spisu,

4) da se temeljem odredbi čl. 104. st. 3. ZKP-a, a iz razloga navedenih u čl. 102. st. 1. toč. 4. ZKP-a produlji pritvor protiv okr. Željka Gojak do pravomoćnosti presude u ovom kaznenom postupku.

Obrazloženje:

Protiv okr. Željka Gojak provedena je istraga pred Istražnim odjelom Županijskog suda u Zagrebu zbog postojanja osnovane sumnje da je počinio kaz. djelo ratnog

456

zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH činjenično i pravno pobliže opisanog u dispozitivu ove optužnice.

Pozvan na kaznenu odgovornost pred istražnim sucem Županijskog suda u Zagrebu, Željko Gojak je u svojoj obrani, kao i prilikom rekonstrukcije navedenog događaja naveo kako je kritične zgrade kao djelatnik PU Karlovačke, zajedno sa 7-8 pripadnika Zbora narodne garde i Narodne zaštite, došao do kuće Marka Roknić u Sajavcu, Braće Gojak 120. U tom trenutku začula se pucnjava s balkona koji se nalazi u potkrovlju, s bočne strane kuće, a nakon toga je čuo uzvik "pazi bomba" i eksploziju bombe od koje je bio ranjen u desnu ruku. Od eksplozije navedene bombe bilo je ranjeno više prisutnih pripadnika hrvatske vojske, te su on i vojnik po imenu Božo najtežeg ranjenog odvukli u prostorije zidane gospodarske zgrade, koja se nalazila u dvorištu predmetne kuće. Kad u dvorište kuće su ušli i drugi prisutni pripadnici HV-a te su iz automatskog oružja pucali po kući s dvorišne strane. Sjeća se da je došao samo do ulaznih vrata navedene kuće, te unutra vidio dvojicu ranjenih pripadnika HV-a, no u kuću nije ulazio već je ostao stajati kod ulaza, a u kuhinju je otišao pripadnik HV-a po imenu Božo koji je razgovarao s jednom ženskom osobom i potom mu je rekao kako je "mala ranjena". Potom je otrčao do ceste i zvao susjeda po imenu "Nedžo" čija se kuća nalazila preko ceste, te je htio da isti odveze svojim automobilom ranjeno dijete do bolnice, no Božo ga je obavijestio kako majka tog djeteta to ne odobrava. Potom je Božo iznio van iz kuće ranjenog pripadnika HV-a koji je odvezen u bolnicu.

Svjedokinja Branka Roknić je navela, kako je kritične zgrade vidjela Željka Gojak kako sa grupom osoba dolazi ispred ulaznih vrata u dvorište kuće u kojoj je živjela. Navedena grupa ljudi je pucala u lokot na ulaznim vratima u dvorište, odnosno ona je iz sobe čiji je prozor gledao na ta vrata vidjela kako okr. Željko Gojak na opisani način razvaljuje lokot na ulaznim vratima. Kada je počela pucnjava, njena kćerka Danijela Roknić, tetka Ana Gojak i šogorica Dragica Ninković ušle su u kuću, te su njih četiri se sklonile u kuhinju, dok su njen muž Marko Roknić i sin Nenad Roknić otišli na kat kuće. U kuhinji su se ona, njezina kćerka Danijela Roknić, te Dragica Ninković i Ana Gojak sakrile ispod stola, te je ona držala svoju kćer dok su se nalazile ispod stola na koljenima i rukama. U kuhinju je ušao Željko Gojak i još jedna njoj nepoznati čovjek, te je iz pištolja koji je imao u ruci pucao u glavu Dragici Ninković koja je potom pala na nju. U tom trenutku je ta druga nepoznata osoba okrenula pušku u nju, no Željka Gojak mu je rekao "ne nju, neka gleda, to je kazna". Čitavo vrijeme tog događaja je trajala pucnjeva, te u toj pucnjavi bila pogođena i njena kćerka Danijela Roknić koju je držala u naručju. Ona molila Željka Gojak da zove hitnu pomoć i da spasi njeno dijete, no on na to nije reagirao. Ana Gojak je okrivljenik istjerao iz kuće i potjerao je njenoj kući, a potom su Željko Gojak i ostali izišli van i počeli još jače pucati po kući. Kada je izišla iz kuhinje vidjela je svoga muža koji je poginuo u predsoblju na pragu dnevnog boravka.

Saslušana u svojstvu svjedoka dana 1. srpnja 2009. pred istražnim sucem Županijskog suda u Karlovcu, pok. Ana Gojak je navela da je 05. listopada 1991., oko 13,00 sati, bila u obiteljskoj kući vlasništvo Marka Roknića u prostoru kuhinje, zajedno sa Brankom Roknić, njenom kćerkom Danijelom Roknić i Dragicom Ninković. Kako se tada na Sajavcu jako pucalo one su se sklonile ispod stola u kuhinji, kad je u kuhinju ušao Željko Gojak zajedno sa još jednim njoj nepoznatim vojnikom, te je prvo pucao Danijeli u leđa. Naime, Danijela je bila u krilu svoje majke, leđima okrenuta prema Željku. Odmah nakon toga ispalio je još jedan metak u Dragicu Ninković. Okrenuo je i pušku prema njoj, a kada je rekla da ona nije ništa kriva, pustio ju je van. Kada je izlazila van vidjela je u predsoblju tijelo Marka

457

4

Roknića koji je bio ubijen, no nije vidjela tko ga je ubio. Njegov sin Nenad bio je gore na katu i uopće nije silazio. Kada je izašla van tu je bilo još vojske, ali se više nije pucalo.

Svjedok Nenad Roknić je naveo kako je kritične zgrade zajedno sa svojim ocem Markom Roknić otišao u potkrovlje kuće u kojoj su živjeli, a nakon čega su se čuli pucnjevi i detonacije, te vrisak žena koje su se nalazile u prizemlju kuće. Tada je njegov otac krenuo u prizemlje kuće, a kada se situacija smirila i on je sišao u prizemlje kuće gdje je u predsoblju vidio svoga oca kako leži mrtav, a potom je u kuhinji vidio svoju sestru i tetku kako leže mrtve. Na samom početku navedenog događaja je na dvorišnom ulazu u svoju kuću vidio Željka Gojak i njegovog brata Marijana Gojak koji su koliko se sjeća bili u policijskim uniformama.

Saslušani u svojstvu svjedoka Hrvoje Milišević, Ivan Lacković, Drago Gojak, Marijan Gojak, Zoran Jurčević, Zlatko Račić, Ivica Kočevar-Korenjak i Željko Pavletić su u bitnome naveli kako su kritične zgrade bili u naselju Sajevac sa zadatkom da postave bezstrajni top na tom području jer se iz pravca Kamenskog očekivao nailazak tenkova JNA. Zbog navedenog su pregledavali i okolni teren, te obilazili kuće u kojoj su se nalazile u blizini, pa tako došli i do kuće Marka Roknić. Prilikom ulaska u dvorište kuće sa bočne strane kuće je na njih bačena bomba od koje su ranjeni Ivan Lacković, Zoran Jurčević, Zlatko Račić i Ivica Kočevar-Korenjak, a tom prilikom je prema iskazima imenovanih ranjen i okr. Željko Gojak.

Nakon toga su pripadnici HV-a počeli pucati po navedenoj kući, a iz kuće se pucalo na njih. Ivan Lacković, Drago Gojak, Marijan Gojak, Zoran Jurčević, Zlatko Račić, te Željko Pavletić navode kako nisu niti ulazili u kuću Marka Roknić, već su bili zaokupljeni pucnjavom i eksplozijama koje su nastale, kao i zbrinjavanje ranjenih suboraca.

Saslušan u svojstvu svjedoka Marijan Protuljpac je naveo, kako se kritične zgrade nalazio na kontrolnom punktu koji je bio udaljen oko 500 m od kuće Marka Roknić. Sjeća se kako je iz pravca navedene kuće čuo detonacije, a poslije tih detonacija se začula rafalna paljba. Nakon jednog kraćeg vremena svojim vozilom je do njihovog punkta došao Nedeljko Vudragović koji je vozio jednog ranjenog gardistu, a sam Nedeljko mu je rekao kako Marko Roknić baca bombe zatim se udaljio prema bolnici. Također se sjeća kako je jedno vojno vozilo kasnije prošlo pored njihovog punkta, a navedeno vozilo je odvezlo drugog ranjenog gardistu, zajedno sa ranjenim Željkom Gopakom u bolnicu.

Svjedok Nedeljko Vudragović je naveo kako je kritične zgrade čuo pucnjavu, te se sa svojom kćerkom i ženom, te susjedom Željkom Pavletić sklonio u podrum ispod stubišta te su iz tog podruma čuli samo tu pucnjavu. U jednom trenutku začuo je kako ga je netko pozvao po nadimku "Nedžo" i rekao mu da je mala ranjena, te da je treba voziti u Švarču. On je tada izašao van, te je morao izbaciti neke stvari iz svog vozila, a onda je vidio jednog mladića koji je imao prostrjelnu ranu sa strane trbuha, te su mu rekli da tog mladića odveze u bolnicu, što je i učinio.

Saslušan u svojstvu svjedoka Darko Šlat je naveo kako se u inkriminirano vrijeme nalazio u Centru za obavještanje u Karlovcu. Kada mu je predočena informacija Centra za obavještanje u Karlovcu od 6. 10. 1991. imenovani je naveo kako je točno da se u istoj navodi kako je u 15,45 sati Centar za obavještanje u Karlovcu dobio dojavu da je na Sajevcu Marko Roknić bacio ručnu bombu i ranio četiri gardista. Budući da je toga dana primljeno mnoštvo dojava, te se ne može sjetiti pojedinosti svake od njih, pa tako niti ove.

458

5

Također je naveo da ne postoji razlog da se na neku od informacija unese drugo vrijeme dojava od onoga kada je stvarno dojava zaprimljena, no u informaciji se navodi vrijeme zaprimanja dojava a ne vrijeme događaja.

Spisu prileži nalaz i mišljenje liječnika vještaka za sudsku medicinu, a koji je dat na osnovu zapisnika o obdukciji na ime oštećenika Marka Roknić, Dragice Ninković i Danijele Roknić.

U navedenom nalazu i mišljenju navodi se kako ošt. Marko Roknić je umro nasilnom smrću zbog prostrijelne ozljede glave, te da je ošt. Dragica Ninković preminula nasilnom smrću zbog ozljeda u području lica i vrata, a ošt. Danijela Roknić također preminula nasilnom smrću zbog ozljeda u području lijeve zdjelične kosti s krvarenjem u trbušnu šupljinu.

Spisu također prileži dopis Opće bolnice Karlovac, Službe za kirurgiju od 28. 5. 2007., a iz kojeg je vidljivo kako su Zlatko Živković, Hrvoje Miličević, Zoran Jurčević, Ivica Kočevan-Korenjak, Željko Gojak i Ivan Lacković dana 5. 10. 1991. bili zaprimljeni u navedenu bolnicu zbog ozljeda nanesenih vatrenim oružjem.

Također, spisu prileži nalaz i mišljenje vještaka za oružje i balistiku iz kojeg je vidljivo kako se kritične zgrade u dvorištu kuće ošt. Marka Roknića našlo najmanje sedam pripadnika HV-a i policije na koje je bačena jedna ručna bomba M-75. Bomba je eksplodirala u zapadni dio kuće, a vjerojatno je da je bačena sa potkrovlja, odnosno tavana kuće. Nakon toga prisutni pripadnici HV-a i policije otvaraju vatru po navedenoj kući, te ulaze u unutrašnjost iste.

Uzimajući u obzir podatke u nalazu i mišljenju vještaka za sudsku medicinu, vještak za balistiku navodi kako je ošt. Marko Roknić pogođen sa najmanje tri projektila ispaljenima iz puške, dodaje, usmrćen najvjerojatnije kratkim rafalom iz automatske puške sa male daljine u predsooblju prizemlja svoje kuće.

Također, uzimajući u obzir podatke iz nalaza i mišljenja vještaka za sudsku medicinu i nalaza i mišljenja balističkog vještaka navodi se kako je Dragica Ninković pogođena sa najmanje dva projektila. Oštećenica je pogođena snažnim projektilom u predio vrata, te zadobila izravni prostrijel vratne kralježnice. Drugi projektil koji je pogodio imenovanu oštećenicu je nedvojbena puščani projektil koji ju je pogodio u debelo meso, to se najvjerojatnije radilo o pogodcima raspadnutog i keramičkih pločica odbijenog projektila.

Osim navedenoga, vještak za balistiku navodi kako je ošt. Danijela Roknić pogođena sa najmanje jednim projektilom čiji ostaci nisu nađeni, a ozljede kod iste, upućuju kako nije riječ o izravnom pogotku nekim snažnim projektilom.

Iz svega navedenoga vidljivo je kako je okr. Željko Gojak očigledno kao pripadnik MUP-a RH kritične zgrade bio dio grupe naoružanih pripadnika HV-a i policije na koje je iz kuće Marka Gojak bačena jedna ručna bomba, te su potom navedeni pripadnici oružanih snaga i policije stavili pod kontrolu kuću Marka Gojak u Sajevcu, Braće Gojak 120.

Iz iskaza Branke Roknić, pok. Ane Gojak i Nenada Roknić vidljivo je kako je okr. Željko Gojak kritične zgrade nakon što se predmetna kuća nalazila potpuno pod kontrolom HV-a i policije, ušao u kuhinju navedene kuće gdje je potom kako to proizlazi iz

459

6

iskaza Branke Roknić i Ane Gojak pucao u Dragicu Ninković koja nije bila naoružana, niti je pružala bilo kakav otpor, već se dapače skrivala ispod stola, a potom je kako to proizlazi i iz iskaza Ane Gojak imenovani pucao i u mlt. Danijelu Roknić koja se nalazila u naručju svoje majke Branke Roknić, a koja također nije pružala, niti se od nje očekivao bilo kakav otpor.

Postupajući na navedeni način, odnosno pucajući iz svog oružja, u civile koji nisu pružali nikakav otpor, okr. Željko Gojak je protivno odredbama čl. 3. st. 1. toč. a. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. ubio Dragicu Ninković i mlt. Danijelu Roknić, te je na taj način ostvario sva bitna obilježja kaz. djela ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH.

Nadalje, okr. Željku Gojak se stavlja na teret kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH za koje je propisana kazna zatvora od 20 godina.

Predmetno kazneno djelo je počinjeno na štetu dvije ženske osobe koje su smrtno stradale od kojih je jedna maloljetna. Okrivljenik je kao pripadnik policije ušao u kuću svojih susjeda, te je potom pucao u nenaoružane ženske osobe koje je inače poznao, a jedna od njih je i Danijela Roknić za koju je znao da je tada bila stara svega 14 godina. Nikakve vojne akcije i stradavanja koja se odvijala van ove kuće ne mogu opravdati ovako njegovo ponašanje. Da je imenovani okrivljenik potpuno proračunato i bez ikakvog afekta izazvano ranijim sukobom počinio predmetno kazneno djelo, vidljivo je i iz činjenice kako je nakon počinjenja predmetnog kaznenog djela Anu Gojak pustio da ide kući, dok je prisutnima rekao da ne pucaju u Branku Roknić, već da je ostave da živi jer je to veća kazna, misleći pri tome očigledno na patnju zbog ubijene kćeri Danijele Roknić.

Imajući u vidu sve navedene okolnosti, smatram da se u konkretnom slučaju radi o kaz. djelu koje je počinjeno pod posebno teškim okolnostima, te stoga predlažemo da se protiv okr. Željka Gojak produlji pritvor temeljem odredbi čl. 102. st. 1. toč. 4. ZKP-a.

Slijedom svega izloženog, podizanje ove optužnice ukazuje se kao opravdano i na zakonu osnovano.

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Prilog:

- spis broj: KIO-I-RZ-2/10
- spis Žup. suda u Karlovcu broj: KIR-215/08